

REPUBLIKA HRVATSKA
OPĆINSKI GRAĐANSKI SUD U ZAGREBU
Ulica grada Vukovara 84

Poslovni broj: P-3761/2026-7

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Općinski građanski sud u Zagrebu, po sutkinji toga suda Nataliji Horvatić, u parničnom predmetu tužitelja Hrvatski zavod za mirovinsko osiguranje, OIB: 84397956623, Zagreb, Mihanovićeve 3, protiv tuženika Euroherc osiguranje d.d., OIB: 22694857747, Zagreb, Ulica grada Vukovara 282, zastupano po punomoćniku Ivici Ćosiću odvjetniku u Odvjetničkom društvu Grgić i partneri iz Zagreba, radi isplate, nakon održane glavne i javne rasprave zaključene dana 29. rujna 2026. u prisutnosti tužitelja i punomoćnika tuženika, a po objavi presude dana 9. listopada 2026.

p r e s u d i o j e

I. Odbija se tužbeni zahtjev tužitelja, a koji glasi:

"Nalaže se tuženiku Euroherc osiguranje d.d., OIB: 22694857747, da tužitelju Hrvatski zavod za mirovinsko osiguranje, OIB: 84397956623, u roku od 15 (petnaest) dana isplati iznos od 23.358,06 eura (dvadesettristisučetristopedeset eura i šest centi) sa zateznim kamatama počev od 8. svibnja 2026. do isplate, po godišnjoj stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem referentne stope, tj. kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja ili granične kamatne stope proizašle iz natječajnih postupaka za varijabilnu stopu za posljednje glavne operacije refinanciranja Europske središnje banke, za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine."

II. Nalaže se tužitelju Hrvatski zavod za mirovinsko osiguranje, OIB: 84397956623, da tuženiku Euroherc osiguranje d.d., OIB: 22694857747, u roku od 15 (petnaest) dana, naknadi parnični trošak u iznosu od 1.250,00 eura (tisućudvjestopedeset eura) sa zateznim kamatama počev od 9. listopada 2026. do isplate, po godišnjoj stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem referentne stope, tj. kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja ili granične kamatne stope proizašle iz natječajnih postupaka za varijabilnu stopu za posljednje glavne operacije refinanciranja Europske središnje banke, za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine.

Obrazloženje

1. Tužitelj je 26. svibnja 2026. podnio tužbu pred ovim sudom u kojoj navodi da je njegov osiguranik Ivan Matković teško stradao u prometnoj nesreći dana 28. listopada 2016. u Zagrebu. Nesreću je skrivio Dario Majdančić upravljajući motornim vozilom reg. oznake ZG 5641-FU, broj police: 08102565713, vozilo osigurano kod Euroherc osiguranje d.d. Odgovornost Daria Majdančića za predmetnu prometnu nezgodu utvrđena je pravomoćnom presudom Općinskog kaznenog suda u Zagrebu, broj: K-1206/17 od 8. prosinca 2017. Rješenjem tužitelja broj 1102851 od 4. veljače 2019. priznato je osiguraniku tužitelja pravo na naknadu zbog invalidske mirovine, a rješenjem o 21. ožujka 2019. priznato je i pravo na naknadu za tjelesno oštećenje, nastalog kao posljedica ozljede na radu. Za prethodna razdoblja isplate naknade zbog tjelesnog oštećenja zaključno sa 30.11.2021. u tijeku su postupci radi naknade štete pred Općinskim građanskim sudom u Zagrebu, broj P-5470/20 i P-8954/23. Tužitelj je daljnjom isplatom naknade zbog invalidske mirovine u razdoblju od 1. srpnja 2023. do 30. travnja 2026. u iznosu od 19.226,32 eura, kao i isplatom naknade tjelesnog oštećenja u iznosu od 4.131,71 eura pretrpio štetu. Tuženik je pozvan da predmetnu štetu podmiri u mirnom postupku odštetnim zahtjevom od 28. travnja 2026., a po kojem nije postupljeno.

Tuženik odgovara tužitelju za štetu nastalu isplatom naknade zbog tjelesnog oštećenja temeljem odredaba čl. 160., a u vezi s čl. 156. i 159. Zakona o mirovinskom osiguranju, pa stoga predlaže da sud donese presudu kojom će se naložiti isplatu navedenog iznosa.

2. U odgovoru na tužbu tuženik osporava osnovu i visinu tužbenog zahtjeva, ističe prigovor zastare (obzirom je tužba podnesena po proteku roka od 3 godine od dana donošenja rješenja o isplati mirovine), ističe prigovor isključive odgovornosti osiguranika tužitelja, podredno ističe prigovor podijeljene suodgovornosti u omjeru od 50% (jer su ozljede nastale uslijed nekorištenja sigurnosnog pojasa). Osporava tužbu u cijelosti i iz razloga što smatra da je u konkretnom slučaju osnovanost potraživanja tužitelja potrebno prosuđivati primjenom odredbe čl. 27. Zakona o obveznim osiguranjima u prometu (NN 151/05, 36/09, 75/09; dalje: ZOOP-a), jer je to jedini zakon po kojem se mogu utvrđivati obveze tuženika u naknadi štete, a obzirom na njegov pravni status osiguratelja od obvezne automobilske odgovornosti za štete počinjene trećim osobama.

Dakle, obveza tuženika, društva za osiguranje, postoji samo onda ukoliko bi razmjerni iznos invalidske mirovine koju tužitelj isplaćuje svojem osiguraniku bio veći od razmjernog iznosa mirovine utvrđene za slučaj umirovljenja zbog povrede na radu, što se nije ispunilo obzirom je prema navodima tužbe osiguranik tužitelja Ivan Matković umirovljen zbog posljedica ozljede na radu, pri čemu tužitelj u tužbi ne daje niti predlaže dokaze o postojanju i visini obveze tuženika u smislu čl. 27. ZOOP-a.

Poziva se na pravno shvaćanje Vrhovnog suda RH-a br. Rev-x 388/2018 od 25. kolovoza 2020., Rev-1246/2022 od 13. prosinca 2022., Rev-954/2022 od 25. siječnja 2023., Rev-1148/2022 od 25. siječnja 2023. i dr.

Stoga tuženik predlaže tužbu i tužbeni zahtjev odbiti uz naknadu troškova parničnog postupka sa zakonskom zateznom kamatom.

3. Tijekom provedbe dokaza sud je izvršio uvid u preslik zapisnika o očevidu broj: 511-19-36/3-K-483/2016 od 15. prosinca 2016. (l. 3.-11. spisa), presude Općinskog kaznenog suda u Zagrebu poslovni broj K-1206/17 od 8. prosinca 2017. (l. 13.-16. spisa), rješenja tužitelja od 15. listopada 2018. (l. 17.-18. spisa), rješenja tužitelja od 4. veljače 2019. (l. 19.-21. spisa), Nalaza i mišljenja o

radnoj sposobnosti osiguranika od 3. prosinca 2018. (l. 23.-28. spisa), revizija Nalaza i mišljenja od 10. prosinca 2018. (l. 29.-31. spisa), Nalaza i mišljenja o radnoj sposobnosti osiguranika od 3. prosinca 2018. (l. 33.-38. spisa), rješenja tužitelja od 21. ožujka 2019. (l. 39.-40. spisa), Nalaza i mišljenja od 27. prosinca 2018. (l. 41.-46. spisa), dopisa tuženiku od 28. travnja 2026. (l. 47. spisa) te obračun isplate za razdoblje od 1. srpnja 2023. do 30. travnja 2026. (l. 48.-49. spisa), odštetni zahtjev (l. 50. spisa), ispis iz banke podataka o doznačenim primanjima (l. 51.-71. spisa), Nalaz i mišljenje od 28. ožujka 2023. (l. 112.-117. spisa).

4. Predmet ovog postupka je zahtjev tužitelja radi isplate iznosa od 23.358,06 eura sa zateznim kamatama, a s osnova naknade štete na ime isplaćene naknade za invalidsku mirovinu i naknade za tjelesno oštećenje, s time da je isto priznato kao posljedica ozljede na radu od 100%.

5. Među strankama nije sporan nastanak štetnog događaja, kao i da je naknada za tjelesno oštećenje uzrokovana štetnim događajem (prometna nezgoda) priznata kao posljedica ozljede na radu u omjeru od 100%, ali je sporna osnova i visina tražbine, odgovornost tuženika te da li je potraživanje u zastari.

6. Radi utvrđenja osnovanosti tužbenih zahtjeva izveden je dokaz uvidom u sve isprave koje prileže spisu. Na temelju tako provedenog postupka i čl. 8. Zakona o parničnom postupku (Narodne Novine broj 53/91, 91/92, 112/99, 117/03, 84/08, 123/08, 57/11, 148/11, 25/13, 89/14, 70/19 i 80/22; dalje: ZPP-a), sud je u provedenom postupku ocijenio da tužbeni zahtjev nije osnovan.

7. U odnosu na prigovor zastare istaknut po tuženiku, valja napomenuti da je isti nije osnovan.

Naime, zastaru potraživanja naknade štete koja je tužitelju nastala isplatama novčanih davanja po osnovi priznatog prava na invalidsku mirovinu i tjelesno oštećenje reguliraju odredbe čl. 165. st. 1. i 2. Zakon o mirovinskom osiguranju (Narodne novine broj 157/13, 151/14, 33/15, 93/15, 120/16, 18/18, 62/18, 115/18, 102/19, 84/21 i 119/22, dalje: ZOMO-a '13), odnosno odredbe čl. 165. st. 1. i 2. Zakon o mirovinskom osiguranju (Narodne novine broj 96/25, ., dalje: ZOMO-a '25) koji je na snazi od 1. srpnja 2025. Odredbom čl. 165. st. 1. ZOMO-a '13/čl. 160 st. 1. ZOMO-a '25 propisano je da potraživanja naknade štete prema odredbama toga Zakona zastarijevaju istekom rokova određenih Zakonom o obveznim odnosima. Rok zastare potraživanja s osnova naknade štete određen je u čl. 230. st. 1. i 2. ZOO-a. Početak tijeka rokova zastare određen je u čl. 165. st. 2. ZOMO-a '13/čl. 160. st. 2. ZOMO-a '25 i prema toj odredbi rokovi zastare počinju teći od dana pravomoćnosti rješenja kojim je osiguraniku, odnosno korisniku priznato pravo iz mirovinskog osiguranja. Međutim, tužitelj donošenjem rješenja kojim je svom osiguraniku priznao pravo na naknadu za tjelesno oštećenje nije prema tuženiku stekao bilo kakvo potraživanje. Tužitelju šteta nastaje tek isplatom predmetne naknade za tjelesno oštećenje jer mu je tada imovina umanjena, stoga tim trenutkom (trenutkom isplate) nastaje i dospijeva njegovo potraživanje prema osobi odgovornoj za štetu. Slijedom navedenog, za pojedina davanja isplaćena nakon pravomoćnosti rješenja zastara počinje teći prvog dana poslije dana kad je vjerovnik imao pravo zahtijevati ispunjenje obveze u smislu ZOO-a, a to je dan kada je izvršena isplata svakog pojedinog davanja.

Obzirom je tužba u ovom predmetu podnesena dana 26. svibnja 2026., a predmet spora su isplate učinjene u razdoblju od 1. srpnja 2023. do 30. travnja 2026. to za navedena potraživanja nije nastupila zastara, pa je stoga navedeni prigovor valjalo otkloniti kao neosnovan.

8. U odnosu na prigovor isključene odgovornosti po tuženiku, valja napomenuti da pozivanje na odgovornost po odredbama čl. 27. Zakona o obveznim

osiguranjima u prometu (Narodne novine broj 151/05, 36/09, 75/09, 76/13, 152/14, dalje: ZOOP-a) predstavlja opseg odgovornosti tuženika u predmetom slučaju, pa se stoga navedeni prigovor ocjenjuje kao neosnovan, obzirom je u predmetu nesporno da je štetni događaj odnosno predmetnu prometnu nesreću skrivio Dario Majdančić upravljajući motornim vozilom reg. oznake ZG 5641-FU, broj police: 08102565713, a koje je vozilo osigurano kod tuženika, a što nije sporno u ovom predmetu.

9. Nadalje, prema odredbi čl. 161. ZOMO-a Zavod ima pravo zahtijevati naknadu štete za novčana davanja koja se isplaćuju na teret mirovinskog osiguranja sve dok traje isplata tih davanja i iako su ta davanja osigurana u mirovinskom osiguranju (st. 1.). Naknada stvarne štete, koju Zavod ima pravo zahtijevati u slučajevima iz toga Zakona obuhvaća ukupne svote davanja i troškove koji se isplaćuju iz mirovinskog osiguranja, između ostalog, novčana davanja isplaćena na osnovi priznatog prava na mirovinu u punom iznosu (st. 2. t. 1). Navedena odredba sadržana u čl. 161. st. 2. t. 1. izmijenjena je odredbom čl. 41. Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o mirovinskom osiguranju ("Narodne novine" br. 115/2018) te prema izmijenjenoj odredbi naknada stvarne štete, koju Zavod ima pravo zahtijevati u slučajevima iz ovoga Zakona, obuhvaća ukupne svote davanja i troškove koji se isplaćuju iz mirovinskog osiguranja, između ostalog i novčana davanja isplaćena na osnovi priznatog prava na invalidsku mirovinu u punom iznosu sve dok traje isplata invalidske mirovine, bez obzira na to je li osiguranik ispunio uvjete za ostvarivanje prava na prijevremenu ili starosnu mirovinu.

10. Kako je tuženik u ovom konkretnom slučaju osiguratelj, za odluku u sporu koji pokreće tužitelj protiv osiguravatelja štetnika radi povrata iznosa isplaćenih na ime mirovine odnosno naknade za tjelesno oštećenje mjerodavan je ZOOP-a, koji je bio na snazi u vrijeme nastanka štete, odnosno u vrijeme kada su izvršene isplate mirovine. Tuženik se kao osiguratelj motornog vozila štetnika ne nalazi u istom pravnom statusu kao i sam vozač - štetnik. Obveza tuženika proizlazi iz ugovora o obveznom osiguranju od automobilske odgovornosti i tuženik može odgovarati samo u okviru odredbi zakona koji regulira obveze iz ugovora o obveznom osiguranju od automobilske odgovornosti, konkretno ZOOP-a. Osiguravajuća društva nisu štetnici nego temeljem zaključenog ugovora o osiguranju s vlasnikom opasne stvari (motornog vozila) imaju obvezu (kada su za to ispunjene propisane pretpostavke) naknaditi štetu umjesto odgovorne osobe (konkretnog vozača kao štetnika) i to u okviru obveza preuzetih ugovorom o osiguranju. Prema odredbi čl. 8. st. 1. ZOOP-a, a u pogledu učinka ugovora o obveznom osiguranju, društvo za osiguranje je dužno sklopiti ugovor o osiguranju sukladno ovome Zakonu i uvjetima za osiguranje, odnosno cjenicima premija osiguranja.

10. Tuženik kao društvo za osiguranje ima obvezu sklopiti ugovor o osiguranju sukladno odredbama ZOOP-a, a kojim je odredbama Zakona i uređen opseg osiguranog pokrića, odnosno rizici koje osiguratelj uzima u pokriće zaključenim ugovorom, obim i opseg osiguranog pokrića temeljem čega se, sukladno načelu razmjernosti, obračunava i naplaćuje premija osiguranja. Stoga je u ovoj pravnoj stvari trebalo odlučiti primjenom odredbi ZOOP-a i to članka 27. ZOOP-a koji uređuje subrogacijske zahtjeve nositelja socijalnog osiguranja (tako i VSRH u odluci Rev 850/2022-2 od 25. listopada 2022.).

11. Prema toj odredbi društvo za osiguranje obvezno je zavodima koji obavljaju poslove zdravstvenog, mirovinskog ili invalidskog osiguranja nadoknaditi stvarnu štetu u okviru odgovornosti svog osiguranika i u granicama obveza preuzetih ugovorom o osiguranju. Primjenjivo u ovom konkretnom slučaju, sud smatra da obveza tuženika kao društva za osiguranje postoji samo za iznos razlike između isplaćene naknade za invalidsku mirovinu i tjelesno oštećenje te naknade za

invalidsku mirovinu i tjelesno oštećenje koju bi tužitelj isplaćivao da se radi o priznatoj ozljedi na radu.

12. Tijekom postupka tužitelj nije predložio provođenje financijskog vještačenja na tu okolnost, pa je stoga ocjena suda da tužitelj nije dokazao osnovanost svojih navoda u smislu nastale štete koju od tuženika potražuje (visine štete), te je stoga primjenom pravila o teretu dokazivanja (čl. 221.a. Zakona o parničnom postupku, Narodne novine broj 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 57/11, 148/11, 25/13, 89/14, 70/19, 80/22 i 114/22, dalje; ZPP-a) valjalo odbiti navedeni tužbeni zahtjev u cijelosti kao neosnovan.

13. Nadalje, odluka o naknadi troškova parničnog postupka temelji se na odredbi čl. 154. st. 1. ZPP-a u vezi čl. 155. ZPP-a.

Tuženiku je stoga uz primjenu odredbi čl. 151. i 155. ZPP-a, a sukladno Tarifi o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika (Narodne novine broj 138/23, dalje: Tarifa), priznat trošak sastava odgovora na tužbu (Tbr. 8. toč. 1. Tarife) i trošak pristupa na ročište dana 29. rujna 2026. (Tbr. 9. toč. 1. Tarife), svaka radnja u iznosu od 500,00 eura, uz pripadajući pdv od 25%, što ukupno iznosi 1.250,00 eura.

14. Na dosuđeni iznos troška parničnog postupka sud je temeljem odredbe čl. 151. st. 3. ZPP-a dosudio i zatražene zatezne kamate tekuće od dana donošenja presude do isplate.

U Zagrebu, 9. listopada 2026.

Sutkinja:
Natalija Horvatić

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove odluke dopuštena je žalba županijskom sudu. Žalba se podnosi pisanim putem ovome sudu u četiri istovjetnih primjeraka u roku od 15 dana od dana objave presude.

DNA:

1. Tužitelju
2. Tuženiku po punomoćniku

Broj zapisa: **9-3088e-6a593**

Kontrolni broj: **08792-4b6ff-c4ad5**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski građanski sud u Zagrebu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.